

کنوانسیون وین درباره روابط کنسولی ۱۹۶۳

ماده واحده - کنوانسیون وین درباره روابط کنسولی مورخ ۲۴ آوریل ۱۹۶۳ مشتمل بر یک مقدمه و هفتاد و نه ماده و پروتکل اختیاری راجع به کسب تابعیت مشتمل بر یک مقدمه و هشت ماده پروتکل اختیاری راجع به حل اجباری اختلافات ناشی از تفسیر و اجرای مواد کنوانسیون مشتمل بر یک مقدمه و ده ماده تصویب و اجازه تسلیم اسناد تصویب آن داده می‌شود.

قانون فوق مشتمل بر یک ماده و متن کنوانسیون و دو پروتکل ضمیمه پس از تصویب مجلس سنا در جلسه روز دوشنبه ۱۳۵۳.۱۰.۱۶ در جلسه روزیکشنبه چهارم اسفند ماه یک هزار و سیصد و پنجاه و سه شمسی به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

رئیس مجلس شورای ملی - عبدالله ریاضی

[Z] کنوانسیون وین درباره روابط کنسولی

دول طرف کنوانسیون حاضر:

با تذکار این که روابط کنسولی از دیر باز بین ملل برقرار بوده و با معرفت به مقاصد و اصول منشور ملل متحد درباره تساوی مطلق دولتها و حفظ صلح وامنیت بین‌المللی و توسعه روابط دوستانه بین ملل.

با توجه به این که کنفرانس ملل متحد درباره روابط و مصونیت‌های دیپلماتیک "کنوانسیون وین درباره روابط دیپلماتیک" را که در تاریخ ۱۸ آوریل ۱۹۶۱ برای امضاء مفتوح گردید تصویب نموده است.

با اعتقاد به این که یک کنوانسیون بین‌المللی درباره روابط و مزار یا و مصونیت‌های کنسولی نیز در بهبود مناسبات دوستانه بین ملت‌ها هر چند طرز و اساس حکومت و اصول اجتماعی آنها تفاوت‌هایی با یکدیگر داشته باشد مؤثر خواهد بود.

با تصدیق به این که منظور از مزایا و مصونیت‌های مذکور منتفع ساختن افراد نیست - بلکه مراد تأمین حسن اجرای وظایف آنها در پست‌های کنسولی به نام‌دول متبوع آنها است -

با تأکید این نکته که در مورد مسایلی که ضمن مقررات این کنوانسیون صریحاً تعیین تکلیف نشده است - قواعد و عرف و عادت حقوق بین‌المللی همچنان حاکم خواهد بود - نسبت به مواد زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

۱ - در این کنوانسیون معانی اصطلاحات زیر به شرحی خواهد بود که ذیلاً تصریح شده است:

(الف) - اصطلاح "پست کنسولی" یعنی سرکنسولگری یا کنسولگری یا کنسولیاری یا نمایندگی کنسولی.

(ب) - اصطلاح "حوزه کنسولی" یعنی ناحیه‌ای که برای انجام وظایف کنسولی به هر پست کنسولی اختصاص داده شده است.

(ج) - اصطلاح "رئیس پست کنسولی" یعنی شخصی که مأمور انجام وظیفه در این سمت می‌باشد

(د) - اصطلاح "مأمور کنسولی" یعنی هر شخصی (منجمله رئیس پست کنسولی) که در این سمت عهده‌دار انجام وظایف کنسولی است.

(ه) - "کارمند کنسولی" یعنی هر شخصی که در دوائر اداری یا فنی یک پست کنسولی به خدمت گمارده شده است.

(و) - اصطلاح "خدمه" یعنی هر شخصی که برای انجام امور خانگی پست کنسولی استخدام شده است.

(ز) - اصطلاح "اعضاء پست کنسولی" یعنی مأموران کنسولی و کارمندان کنسولی و خدمه کنسولگری

(ح) - اصطلاح کارکنان کنسولی یعنی مأموران کنسولی (به غیر از رئیس پست کنسولی) و کارمندان کنسولی و خدمه کنسولگری.

(ی) - اصطلاح "اماکن کنسولی" یعنی ابنیه و یا قسمتهایی از ابنیه و زمین متصل به آن که مالک آن هر که باشد - منحصرأ برای انجام مقاصد پست کنسولی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

(ط) - اصطلاح "خدمتکار شخصی" یعنی کسی که منحصرأ به خدمت شخص یکی از اعضای پست کنسول گماشته شده است.

(ک) - اصطلاح "بابگانی کنسولی" شامل کلیه اوراق و اسناد و مکاتبات و کتابها و فیلمها و نوارهای ضبط صوت و دفاتر پست کنسولی به انضمام رمز و مفتاح و کارتهای اندکس و هر نوع اثاثه که برای حفاظت و نگهداری آنها به کار برده شود - خواهد بود.

۲ - مأموران کنسولی بر دو دسته‌اند. مأموران کنسولی کاربری و مأموران کنسولی افتخاری.

مقررات فصل دوم کنوانسیون حاضر ناظر است به پست‌های کنسولی که مأموران کنسولی کاربری در رأس آنها قرار دارند و مقررات فصل سوم ناظر است به پست‌های کنسولی که مأموران کنسولی افتخاری در رأس آنها قرار دارند.

۳ - وضع خاص اعضای پست کنسولی که تبعه دولت پذیرنده بوده یا به طور دائم مقیم قلمرو آن دولت باشند مشمول مقررات ماده ۷۱ کنوانسیون حاضر خواهد بود.

فصل اول: روابط کنسولی به طور کلی

ماده ۲ - بخش اول: استقرار و اداره روابط کنسولی

استقرار روابط کنسولی:

۱ - استقرار روابط کنسولی بین دول با رضایت متقابل انجام می‌گیرد.

۲ - رضایت با برقراری روابط دیپلماتیک بین دو دولت متضمن رضایت به استقرار روابط کنسولی نیز می‌باشد - مگر آن که به نحو دیگری مقرر شود.

۳ - قطع روابط دیپلماتیک به خودی خود موجب قطع روابط کنسولی نمی‌گردد.

ماده ۳ - انجام وظایف کنسولی.

وظایف کنسولی به وسیله پستهای کنسولی انجام می‌گیرد. مأموریت‌های دیپلماتیک نیز طبق مقررات این کنوانسیون وظایف کنسولی را انجام می‌دهند.

ماده ۴ - تأسیس پست کنسولی

۱ - پست کنسولی را نمی‌توان بدون رضایت دولت پذیرنده در سرزمین آن دولت تأسیس کرد.

۲ - مقر پست کنسولی و طبقه و حوزه کنسولی آن از طرف دولت فرستنده تعیین می‌شود و منوط به تصویب دولت پذیرنده خواهد بود.

۳ - تغییرات بعدی در مقر پست کنسولی یا طبقه و یا حوزه کنسولی آن از طرف دولت فرستنده فقط با موافقت دولت پذیرنده میسر خواهد بود.

۴ - هرگاه یک سرکنسولگری یا کنسولگری بخواهد در محلی غیر از محل استقرار خود کنسول یاری یا نمایندگی کنسولی تأسیس کند باید رضایت دولت پذیرنده را جلب نماید.

۵ - برای افتتاح یک دفتر تابع یک کنسولگری موجود - در محلی غیر از محل کنسولگری رضایت صریح و قبلی دولت پذیرنده لازم خواهد بود.

ماده ۵ - وظایف کنسولی

وظایف کنسولی عبارت است از:

(الف) - حفظ منافع دولت فرستنده و اتباع آن - اعم از اشخاص حقیقی و حقوقی در قلمرو دولت پذیرنده - تا حد مجاز در حقوق بین‌المللی.

(ب) - کمک به توسعه مناسبات بازرگانی و اقتصادی و فرهنگی و علمی بین دولت فرستنده و دولت پذیرنده و بسط روابط دوستانه بین دو دولت به هر طریق دیگر در حدود مقررات این کنوانسیون.

(ج) استحضار از اوضاع و تحولات بازرگانی و اقتصادی و فرهنگی و علمی دولت پذیرنده با استفاده از کلیه وسایل مشروع و گزارش آن به حکومت دولت فرستنده و همچنین دادن اطلاعات به اشخاص ذینفع.

(د) صدور گذرنامه و اسناد مسافرت جهت اتباع دولت فرستنده و صدور روادید یا اسناد مربوط برای اشخاصی که می‌خواهند به قلمرو دولت فرستنده مسافرت کنند.

(ه) کمک و مساعدت به اتباع دولت فرستنده اعم از اشخاص حقیقی یا حقوقی.

(و) - اقدام به عنوان سردفتر رسمی و مأمور ثبت احوال و سمتهای مشابه و همچنین اجرای بعضی از اعمال اداری - تا حدی که قوانین و مقررات دولت پذیرنده با آن تناقض نداشته باشد.

(ز) - حفظ منافع اتباع دولت فرستنده - اعم از اشخاص حقیقی یا حقوقی در مورد ارث در سرزمین دولت پذیرنده - طبق قوانین و مقررات دولت پذیرنده.

(ح) حفظ منافع صغار و محجورینی که تبعه دولت فرستنده - می‌باشند - در حدود قوانین و مقررات دولت پذیرنده - به خصوص در مواردی که قیمومیت و یا سرپرستی در خصوص این قبیل اشخاص لازم باشد.

(ط) - با رعایت رویه و عرف جاری دولت پذیرنده - نمایندگی از طرف اتباع دولت فرستنده یا اتخاذ ترتیبات به منظور تأمین نمایندگی لازم برای آنها نزد محاکم و یا نزد سایر مقامات دولت پذیرنده - به منظور درخواست اتخاذ تدابیر موقتی بر طبق قوانین و مقررات دولت پذیرنده برای حفظ حقوق و منافع اتباع مزبور - هنگامی که به علت غیبت یا علل دیگر قادر نباشند در موقع مقتضی از منافع و حقوق خود دفاع نمایند.

(ی) - ارسال اسناد قضایی و غیر قضایی یا اجرای نیابت قضایی بر طبق موافقتنامه‌های بین‌المللی معتبر یا در صورتی که چنین موافقتنامه‌هایی موجود نباشد به هر نحو دیگری که بر قوانین و مقررات دولت پذیرنده منطبق باشد.

(ک) - اعمال حقوق کنترل و بازرسی مقرر در قوانین و مقررات دولت فرستنده نسبت به ناوهای دریایی و کشتیهای رودخانه‌ای که تابعیت دولت فرستنده را دارند و هواپیماهایی که نزد آن دولت به ثبت رسیده است و همچنین نسبت به کارکنان ناوها و کشتیها و هواپیماهای مزبور.

(ل) - رسانیدن کمک به ناوها و کشتیها و هواپیماهای مذکور در بند "ک" این ماده و به کارکنان آنها و همچنین اخذ اظهارنامه‌های مربوط به مسافرت ناوها و کشتیهای مزبور و بررسی و مهر کردن اسناد مسافرتی آنها بدون لطمه به اختیارات مقامات دولت پذیرنده و انجام تحقیقات درباره وقایعی که طی مسافرت دریایی رخ داده و حل هر نوع اختلاف بین ناخدا و افسران و ملوانان تا آنجا که قوانین و مقررات دولت فرستنده اجازه دهد.

(م) انجام هر وظیفه دیگری که دولت فرستنده به عهده یک پست کنسولی محول نموده باشد و قوانین و مقررات دولت پذیرنده آنها را منع نکرده و یا مورد ایراد دولت پذیرنده نباشد و یا وظایفی که در موافقتنامه‌های بین‌المللی معتبر موجود بین دولت فرستنده و دولت پذیرنده ذکر شده است.

ماده ۶ - انجام وظایف کنسولی خارج از حوزه کنسولی.

مأمور کنسولی می‌تواند - در شرایط خاص - با موافقت دولت پذیرنده وظایف کنسولی خود را خارج از حوزه کنسولی خود انجام دهد.

ماده ۷ - انجام وظایف کنسولی در قلمرو یک دولت ثالث

دولت فرستنده می‌تواند پس از اعلام به دولتهای ذینفع - پست کنسولی را که در قلمرو دولت معینی تأسیس شده مأمور انجام وظایف کنسولی در قلمرو یک دولت دیگر نمایند. مگر آن که یکی از دولتهای ذینفع صریحاً با این امر مخالفت نمایند.

ماده ۸ - انجام وظایف کنسولی به نفع وظایف ثالث

با اعلام لازم به دولت پذیرنده - پست کنسولی دولت فرستنده می‌تواند به نفع یک دولت ثالث وظایف کنسولی را در قلمرو دولت پذیرنده انجام دهد مگر آن که دولت پذیرنده با این امر مخالفت نماید.

ماده ۹ - طبقات رؤسای پستهای کنسولی

۱ - رؤسای پستهای کنسولی به چهار طبقه زیر تقسیم می‌شوند.

الف - سرکنسولها

ب - کنسولها

ج - کنسوليارها

د - نمايندگان کنسولی

۲ - بند یک ماده حاضر به هیچ وجه حق هیچ یک از طرفهای متعاقد را در تعیین و نام‌گذاری مأموران کنسولی - به استثنای رؤسای پستهای کنسولی محدود نمی‌سازد.

ماده ۱۰ - انتصاب و پذیرش رؤسای پستهای کنسولی

۱ - رؤسای پستهای کنسولی از طرف دولت فرستنده منصوب و جهت انجام وظایف خود از طرف دولت پذیرنده - پذیرفته می‌شوند.

۲ - مشروط به مقررات کنوانسیون حاضر - نحوه انتصاب و پذیرش رییس پست کنسولی به ترتیب طبق قوانین و مقررات و عرف دولت فرستنده و دولت پذیرنده تعیین می‌گردد.

ماده ۱۱ - حکم مأموریت کنسولی یا اعلام انتصاب

۱ - برای رییس پست کنسولی از طرف دولت فرستنده در مورد هر انتصاب حکم مأموریت یا سندی مشابه صادر می‌شود که مؤید سمت او بوده و معمولاً حاوی نام و نام خانوادگی و طبقه و رتبه او و حوزه کنسولی و مقر پست کنسولی می‌باشد.

۲ - دولت فرستنده حکم مأموریت یا سند مشابه آن را از مجرای دیپلماتیک یا از هر طریق مناسب دیگر برای حکومت دولتی که رییس پست کنسولی در سرزمین آن باید انجام وظیفه کند ارسال خواهد داشت.

۳ - در صورت موافقت دولت پذیرنده دولت فرستنده می‌تواند به جای حکم مأموریت یا سند مشابه آن - اعلامیه‌ای حاوی نکات مذکور در بند یک این ماده به دولت پذیرنده ارسال دارد.

ماده ۱۲ - روانامه

۱ - رییس پست کنسولی - به موجب اجازه‌نامه‌ای که از جانب دولت پذیرنده صادر و به هر شکل که باشد روانامه نامیده می‌شود برای انجام وظایف خود پذیرفته می‌شود.

۲ - دولتی که از صدور روانامه خودداری می‌نماید ملزم به ارائه دلایل امتناع خود به دولت فرستنده - نمی‌باشد.

۳ - مشروط به مقررات مواد ۱۳ و ۱۵ - رییس پست کنسولی نمی‌تواند قبل از دریافت روانامه شروع به انجام وظایف خود نماید.

ماده ۱۳ - پذیرش موقت رؤسای پستهای کنسولی.

در انتظار صدور روانامه - رییس پست کنسولی می‌تواند جهت انجام وظایف خود به طور موقت پذیرفته شود. در این صورت مقررات کنوانسیون حاضر مجری خواهد بود.

ماده ۱۴ - اعلام به مقامات حوزه کنسولی

به مجرد آن که رییس پست کنسولی جهت انجام وظایف خود - حتی به طور موقت پذیرفته شود دولت پذیرنده موضوع را بلافاصله به اطلاع مقامات ذبصلاحیت حوزه کنسولی مربوط خواهد رسانید.

بعلاوه دولت پذیرنده تدابیر لازم به منظور این که رییس پست کنسولی به تواند وظایف محول را انجام داده و از مزایای پیش‌بینی شده در مقررات کنوانسیون حاضر برخوردار گردد اتخاذ خواهد نمود.

ماده ۱۵ - اجرای موقت وظایف و رییس پست کنسولی

۱ - هرگاه رییس پست کنسولی قادر به انجام وظایف خود نبوده یا پست او بلا متصدی باشد ممکن است یک متصدی موقتاً به عنوان رییس پست کنسولی کفالت نماید.

۲ - نام و نام خانوادگی متصدی موقت پست کنسولی توسط مأموریت دیپلماتیک دولت فرستنده یا اگر دولت مزبور چنین مأموریتی نزد دولت پذیرنده نداشته باشد. توسط رییس پست کنسولی یا در صورتی که قادر به انجام این کار نباشد - به وسیله هر مقام صلاحیت‌دار دولت فرستنده به وزارت امور خارجه دولت پذیرنده یا مقامی که از طرف آن وزارتخانه تعیین شده اعلام می‌گردد. معمولاً این اعلام قبلاً انجام می‌شود.

دولت پذیرنده می‌تواند پذیرش شخصی را به عنوان متصدی موقت پست کنسولی در صورتی که شخص مزبور مأمور دیپلماتیک و یا مأمور کنسولی دولت فرستنده در دولت پذیرنده نباشد - منوط به رضایت خود نماید.

۳ - مقامات صلاحیت‌دار دولت پذیرنده متصدی موقت پست کنسولی را مورد مساعدت و حمایت خود قرار خواهند داد و در مدت تصدی مقررات این کنوانسیون به همان نحو که شامل حال رییس پست کنسولی مربوطه می‌گردد در مورد او مجری خواهد بود. لیکن دولت پذیرنده ملزم به اعطای تسهیلات و مزایا و مصونیت‌هایی که بر خورداری از آنها از طرف رییس پست کنسولی منوط به شرایطی است که متصدی موقت پست کنسولی واجد شرایط نیست نخواهد بود.

۴ - در صورتی که یکی از اعضای دیپلماتیک مأموریت دیپلماتیک دولت فرستنده نزد دولت پذیرنده - طبق شرایط پیش‌بینی شده در بند ۱ این ماده توسط دولت فرستنده به سمت متصدی موقت پست کنسولی برگزیده می‌شود - مشروط به این که این امر مورد اعتراض دولت پذیرنده واقع نشود - کماکان از مصونیتها و مزایای دیپلماتی که برخوردار خواهد بود.

ماده ۱۶ - حق تقدم بین رؤسای پستهای کنسولی

۱ - تقدم رؤسای پستهای کنسولی در هر طبقه به ترتیب تاریخ اعطای روانامه خواهد بود.

- ۲ - معذالک هرگاه رییس یک پست کنسولی پیش از دریافت روانامه برای انجام وظایف خود به طور موقت پذیرفته شود - حق تقدم او طبق تاریخ پذیرش موقت تعیین خواهد شد و این حق بعد از اعطای روانامه محفوظ خواهد ماند.
- ۳ - ترتیب تقدم بین دو یا چند رییس پست کنسولی که در یک تاریخ روانامه یا پذیرش موقت داشته‌اند طبق تاریخی که حکم مأموریت اسنادشابه یا اعلامیه انتصاب (مذکور در بند ۳ ماده ۱۱) به دولت پذیرنده تقدیم شده - تعیین می‌گردد.
- ۴ - متصدیان موقت پستهای کنسولی از نظر تقدم بعد از عام رؤسای پستهای کنسولی قرار می‌گیرند ولی تقدم بین خود آنها طبق تاریخی خواهد بود که در آن تاریخ بنا بر اعلامیه‌ای که به موجب بند ۲ ماده ۱۵ داده می‌شود به عنوان متصدی موقت پست کنسولی مشغول انجام وظیفه شده‌اند.
- ۵ - مأموران کنسولی افتخاری که ریاست پستهای کنسولی را به عهده دارند در هر طبقه پس از رؤسای کاربری پستهای کنسولی قرار می‌گیرند و ترتیب تقدم آنها طبق مقررات بندهای فوق خواهد بود.
- ۶ - رؤسای پستهای کنسولی بر مأموران کنسولی که چنین مقامی را ندارند مقدم خواهند بود.
- ماده ۱۷ - انجام اعمال دیپلماتیک توسط مأموران کنسولی
- ۱ - در قلمرو دولتی که دولت فرستنده در آن مأموریت دیپلماتیک نداشته و مأموریت دیپلماتیک دولت ثالثی نیز نمایندگی آن را به عهده ندارد مأمور کنسولی می‌تواند با رضایت دولت پذیرنده و بدون آن که در وضع کنسولی اول تغییری حاصل شود به انجام اعمال دیپلماتیک مجاز گردد.
- انجام اعمال دیپلماتیک توسط یک مأمور کنسولی به هیچ وجه حق تقاضای استفاده از مزایا و مصونیت‌های دیپلماتیک را به او نمی‌دهد.
- ۲ - مأمور کنسولی می‌تواند - پس از اعلام به دولت پذیرنده - نمایندگی دولت فرستنده را در هر یک از سازمانهای بین‌الدول عهده‌دار گردد در این سمت مأمور حق برخورداری از مزایا و مصونیت‌هایی را که به موجب عرف بین‌المللی یا به موجب موافقتنامه‌های بین‌المللی به چنین نماینده‌ای اعطای می‌گردد - خواهد داشت. لیکن در مورد انجام وظایف کنسولی توسط او - از مصونیت قضایی بیش از آن چه که به موجب کنوانسیون حاضر مأمور کنسولی اعطاء می‌شود - برخوردار نخواهد بود.
- ماده ۱۸ - انتصاب شخص واحدی از طرف دو یا چند دولت به عنوان مأمور کنسولی.
- دو یا چند دولت می‌توانند با رضایت دولت پذیرنده شخص واحدی را به عنوان مأمور کنسولی خود نزد دولت پذیرنده منصوب نمایند.
- ماده ۱۹ - انتصاب کارکنان کنسولی
- ۱ - مشروط به رعایت مقررات مواد ۲۰ و ۲۲ و ۲۳ دولت فرستنده در انتخاب کارکنان کنسولی آزاد است.
- ۲ - دولت فرستنده در مهلت کافی نام و نام خانوادگی و طبقه و رتبه کلیه مأموران کنسولی به جز رؤسای پست کنسولی را به دولت پذیرنده اعلام می‌نماید. تا این دولت به تواند در صورت تمایل - حقوقی را که به موجب بند ۳ ماده ۲۳ به او اعطاء شده است - اعمال کند.
- ۳ - در صورتی که قوانین و مقررات دولت فرستنده ایجاب کند - این دولت می‌تواند جهت مأمور کنسولی که رییس پست کنسولی نباشد - از دولت پذیرنده تقاضای صدور روانامه نماید.
- ۴ - هرگاه قوانین و مقررات دولت پذیرنده ایجاب کند - این دولت می‌تواند به مأمور کنسولی که رییس پست کنسولی نباشد - روانامه اعطاء نماید.
- ماده ۲۰ - تعداد کارکنان کنسولی
- در صورت عدم توافق سریع نسبت به تعداد کارکنان پست کنسولی دولت پذیرنده می‌تواند خواستار شود که تعداد کارکنان کنسولی با توجه به اوضاع و مقتضیات حوزه کنسولی و با توجه به نیازمندیهای پست کنسولی از حدودی که خود معقول و متعارف تلقی می‌کند تجاوز ننماید.
- ماده ۲۱ - حق تقدم بین مأموران کنسولی یک پست کنسولی
- ترتیب تقدم مأموران کنسولی یک پست کنسولی و تغییراتی که در آن ایجاد شود توسط مأموریت دیپلماتیک دولت فرستنده یا - اگر دولت مزبور مأموریت دیپلماتیک نزد دولت پذیرنده نداشته باشد - توسط رییس پست کنسولی مربوط به وزارت امور خارجه دولت پذیرنده یا به مقامی که از طرف آن وزارت تعیین گردیده اعلام خواهد شد.
- ماده ۲۲ - تابعیت مأموران کنسولی.
- ۱ - مأموران کنسولی علی‌الاصول باید تابعیت دولت فرستنده را دارا باشند.
- ۲ - مأموران کنسولی را نمی‌توان جز با رضایت صریح دولت پذیرنده از بین اتباع آن دولت انتخاب نمود. دولت پذیرنده می‌تواند در هر موقع رضایت خود را مسترد دارد.
- ۳ - دولت پذیرنده می‌تواند همین حق را در مورد اتباع دولت ثالثی که تابعیت دولت فرستنده را ندارد - برای خود حفظ کند.
- ماده ۲۳ - اشخاصی که نامطلوب اعلام می‌شوند.
- ۱ - دولت پذیرنده می‌تواند در هر زمان به دولت فرستنده اطلاع دهد که یکی از مأموران کنسولی را شخصی نامطلوب می‌داند یا هر یک از کارکنان دیگر کنسولی را غیر قابل قبول می‌شمارد در این صورت دولت فرستنده حسب مورد شخص مورد نظر را فرا خوانده یا به مأموریت او در آن پست کنسولی پایان می‌دهد.
- ۲ - اگر دولت فرستنده انجام تعهدات ناشی از بند اول این ماده امتناع ورزد و یا این تعهدات را در ظرف مهلتی معقول انجام ندهد - دولت پذیرنده می‌تواند حسب مورد روانامه شخص مورد نظر را لغو کند - یا دیگر او را جزء کارکنان پست کنسولی تلقی ننماید.
- ۳ - شخصی که به عنوان عضو یک پست کنسولی منصوب می‌گردد ممکن است قبل از ورود به سرزمین دولت پذیرنده یا اگر در سرزمین این دولت باشد بیش از اشتغال به وظایف خود در پست کنسولی - غیر قابل قبول اعلام گردد. در این صورت دولت فرستنده انتصاب او را لغو خواهد کرد.
- ۴ - در موارد مذکور در بندهای ۱ و ۳ ماده حاضر دولت پذیرنده ملزم به ارائه دلایل تصمیم خود نمی‌باشد.

ماده ۲۴ - اعلام انتصابات و ورود و خروج به دولت پذیرنده.

۱ - مراتب زیر به وزارت امور خارجه دولت پذیرنده یا به مقامی که توسط آن وزارت تعیین می‌شود اعلام خواهد شد:

(الف) - انتصاب اعضاء پست کنسولی - ورود آنها پس از انتصاب به پست کنسولی - عزیمت قطعی و یا خاتمه مأموریت آنها و همچنین هر نوع تغییرات مربوط به وضع و موقعیت آنها که ممکن است طی انجام وظایف کنسولی روی دهد.

(ب) - ورود و عزیمت قطعی شخصی از افراد خانواده یکی از اعضاء پست کنسولی که اهل خانه او باشد و همچنین در صورت اقتضا این که شخصی در شمار افراد خانواده یکی از اعضاء پست کنسولی در آمده یا از آن خارج شده است.

(ج) - ورود و عزیمت قطعی خدمتکاران شخصی و در صورت اقتضا تمام دوره خدمت آنها در این سمت.

(د) استخدام و خاتمه دادن به خدمت اشخاصی که به عنوان عضو پست کنسولی یا به عنوان خدمتکار شخصی در قلمرو دولت پذیرنده اقامت دارند واز مزایا و مصونیتها برخوردارند.

۲ - هر بار که ممکن باشد قبلاً هم - ورود و عزیمت قطعی باید اعلام گردد.

قسمت دوم - خاتمه مأموریت کنسولی

ماده ۲۵ - خاتمه مأموریت اعضاء پست کنسولی.

وظایف یک عضو پست کنسولی از جمله در موارد زیر خاتمه می‌پذیرد:

(الف) - با اعلام دولت فرستنده به دولت پذیرنده دایر بر این که مأموریت او پایان یافته است.

(ب) - با لغو روانامه.

(ج) - با اعلام دولت پذیرنده به دولت فرستنده مبنی بر این که دولت پذیرنده دیگر عضو مزبور را جزو کارکنان کنسولی محسوب نمی‌دارد.

ماده ۲۶ - عزیمت از سرزمین دولت پذیرنده.

دولت پذیرنده حتی هنگام بروز منازعات مسلحانه با اعضاء پست کنسولی و به خدمتکاران شخصی غیر از آنهايي که تابعیت دولت پذیرنده را دارند و همچنین به افراد خانواده‌هایشان که اهل خانه آنها هستند بدون توجه به تابعیت آنان فرصت و تسهیلات لازم را خواهد داد تا بتوانند مقدمات عزیمت خود را فراهم آورده و پس از خاتمه خدمتشان در اولین فرصت ممکن سرزمین دولت پذیرنده را ترک کنند. دولت پذیرنده به ویژه در صورت احتیاج وسایل حمل و نقل لازم جهت آنها و اموالشان را - به غیر از اموالی که در سرزمین دولت پذیرنده تهیه شده و صدور آن به هنگام خروج ممنوع است - در اختیار آنها قرار خواهد داد.

ماده ۲۷ - حفاظت از اماکن و بایگانی کنسولی و منافع دولت فرستنده در شرایط استثنایی

۱ - در صورت قطع روابط کنسولی بین دو دولت:

الف - دولت پذیرنده حتی در صورت بروز منازعات مسلحانه اماکن کنسولی و اموال پست کنسولی و بایگانی کنسولی را مورد حمایت و حفاظت قرار خواهد داد.

ب - دولت فرستنده می‌تواند حفاظت از اماکن کنسولی و اموال موجود در آن و بایگانی کنسولی را به عهده دولت ثالثی که مورد قبول دولت پذیرنده باشد بگذارد.

ج - دولت فرستنده می‌تواند یک دولت ثالث را که مورد قبول دولت پذیرنده است عهده‌دار حفاظت از منافع خود و اتباعش بنماید.

۲ - در صورت بسته شدن یک پست کنسولی به طور موقت یا دائم - مقررات قسمت الف بند ۱ ماده حاضر مجری خواهد بود - علاوه بر این:

الف - هر چند که دولت فرستنده نزد دولت پذیرنده مأموریت دیپلماتیک نداشته باشد، هرگاه در سرزمین آن دولت دارای پست کنسولی دیگری باشد ممکن است حفاظت از اماکن پست کنسولی بسته شده و اموال موجود در آن و بایگانی کنسولی به عهده پست کنسولی اخیر گذاشته شود و در صورت رضایت دولت پذیرنده انجام وظایف حوزه پست کنسولی تعطیل شده - به آن محول گردد، یا

ب - در صورتی که دولت فرستنده مأموریت دیپلماتیک و پست کنسولی دیگری نزد دولت پذیرنده نداشته باشد مقررات قسمتهای ب و ج بند ۱ ماده حاضر مجری خواهد بود.

فصل دو تسهیلات - مزایا و مصونیت‌های پست‌های کنسولی و مأموران کنسولی کاربری و سایر اعضاء پست کنسولی

قسمت اول - تسهیلات - مزایا و مصونیت‌های مربوط به پست کنسولی

ماده ۲۸ - تسهیلات اعطایی به پست کنسولی جهت انجام امور

دولت پذیرنده، کلیه تسهیلات لازم را جهت انجام امور پست کنسولی اعطاء خواهد نمود.

ماده ۲۹ - استفاده از پرچم و علامت ملی

۱ - دولت فرستنده طبق مقررات ماده حاضر حق دارد در قلمرو دولت پذیرنده از پرچم و علامت ملی خود استفاده نماید.

۲ - پرچم دولت فرستنده و علامت ملی آن را می‌توان بر فراز و بر در ورودی عمارتی که پست کنسولی در آن مستقر شده و همچنین در اقامتگاه رییس پست کنسولی و بر وسایط نقلیه او هنگامی که برای امور اداری مورد استفاده واقع می‌شود بر افراشته و یا نصب نمود.

۳ - در اعمال حقی که به موجب ماده حاضر اعطاء گردیده است قوانین و مقررات و عرف دولت پذیرنده باید مراعات گردد.

ماده ۳۰ - مسکن

۱ - دولت پذیرنده باید در حدود قوانین و مقررات خود موجبات تسهیل تملیک دولت فرستنده را از لحاظ اماکن مورد احتیاج پست کنسولی در سرزمین خود فراهم نماید و یا در تحصیل این اماکن از طریق دیگر به دولت فرستنده یاری کند.

۲ - دولت پذیرنده همچنین در صورت لزوم باید پست کنسولی را در تهیه مسکن مناسب برای اعضای خود یاری نماید.

ماده ۳۱ - مصونیت اماکن کنسولی از تعرض

۱ - اماکن کنسولی تا حدود مقرر در ماده حاضر مصونیت دارند.

۲ - مقامات پذیرنده نمی‌توانند به آن قسمت از اماکن کنسولی که منحصرأً برای انجام امور پست کنسولی مورد استفاده قرار می‌گیرد - داخل شوند مگر با رضایت رییس پست کنسولی یا شخصی که از طرف او تعیین می‌شود یا رییس مأموریت دیپلماتیک دولت فرستنده. لیکن در صورت وقوع آتش‌سوزی یا حوادث ناگوار دیگری که مستلزم اقدامات حفاظتی فوری باشد رضایت رییس پست کنسولی را می‌توان کسب شده فرض نمود.

۳ - تحت مقررات بند ۲ ماده حاضر دولت پذیرنده وظیفه‌ای خاص دارد کلیه تدابیر لازم را به منظور این که اماکن کنسولی مورد تجاوز و خسارت قرارنگرفته و آرامش و شئون آن متزلزل نگردد اتخاذ نماید.

۴ - اماکن کنسولی و اسباب و اثاثه آن و اموال پست کنسولی و وسایل نقلیه آن از هر نوع مصادر به منظور دفاع ملی یا انتفاع عمومی مصون خواهد بود. هرگاه برای این مقاصد سلب مالکیت ضروری باشد کلیه تدابیر ممکن جهت احتراز از ایجاد موانع در راه انجام وظایف کنسولی اتخاذ خواهد شد و غرامت فوری و مناسب و کافی به دولت فرستنده پرداخت خواهد گردید.

ماده ۳۲ - معافیت مالیاتی اماکن کنسولی

۱ - اماکن کنسولی و محل اقامت رییس کاربری پست کنسولی که مالک یا مستأجر آن دولت فرستنده یا نماینده آن می‌باشد از پرداخت هر نوع مالیات و عوارض مملکتی و منطقه‌ای و یا شهری معاف خواهد بود. مگر آن که دریافت این مالیاتها یا عوارض در اداء انجام خدمات خاص باشد.

۲ - در صورتی که طبق قوانین و مقررات دولت پذیرنده پرداخت این مالیاتها و عوارض به عهده شخصی باشد که با دولت فرستنده یا با نماینده آن معامله می‌کند - معافیت مالیاتی موضوع بند ۱ ماده حاضر منتفی خواهد بود.

ماده ۳۳ - مصونیت بایگانی و اسناد کنسولی از تعرض

بایگانی و اسناد کنسولی در هر زمان و در هر مکان از تعرض مصون خواهد بود.

ماده ۳۴ - آزادی رفت و آمد

دولت پذیرنده آزادی رفت و آمد و مسافرت تمام اعضای پست کنسولی را در سرزمین خود با رعایت قوانین و مقررات مربوط به مناطقی که ورود بدان از لحاظ امنیت ملی ممنوع بوده و یا تابع مقررات خاصی است تأمین می‌نماید.

ماده ۳۵ - آزادی ارتباطات.

۱ - دولت پذیرنده آزادی ارتباطات پست کنسولی را برای مقاصد رسمی اجازه داده و حمایت خواهد نمود. پست کنسولی به منظور برقراری ارتباط باحکومت و مأموریتهای دیپلماتیک و دیگر پستهای کنسولی دولت فرستنده در هر جا که باشد می‌تواند از تمام وسایل ارتباطی لازم منجمله از پیکهای دیپلماتیک یا کنسولی و همچنین کیسه‌های دیپلماتیک یا کنسولی و پیامهای "کد" یا رمز استفاده کند.

لیکن پست کنسولی فقط با رضایت دولت پذیرنده می‌تواند اقدام به نصب و استفاده از دستگاه فرستنده رادیویی نماید.

۲ - مکاتبات رسمی پست کنسولی مصون از تعرض خواهد بود. مکاتبات رسمی عبارت است از کلیه مکاتباتی که مربوط به پست کنسولی و وظایف آن می‌باشد.

۳ - کیسه کنسولی نباید باز یا توقیف شود. معهداً هرگاه مقامات ذیصلاحیت دولت پذیرنده دلایل کافی داشته باشند که کیسه کنسولی حاوی چیزی غیر از مکاتبات و اسناد یا اقلام مذکور در بند ۴ ماده حاضر است - می‌توانند تقاضا کنند که کیسه مزبور توسط نماینده مجاز دولت فرستنده در حضور آنها باز شود اگر این تقاضا از طرف مقامات دولت فرستنده رد شود کیسه مزبور به مبدأ آن عودت داده خواهد شد.

۴ - بسته‌های جزء کیسه کنسولی باید دارای علامات خارجی مشهود و مشخص کیفیت آن بوده - فقط حاوی مکاتبات رسمی و اسناد یا اشیایی که منحصرأً مورد استعمال رسمی دارند باشد.

۵ - پیک کنسولی باید دارای مدرک رسمی حاکی از سمت وی و تعداد بسته‌های جزء کیسه کنسولی باشد. بدون کسب رضایت دولت پذیرنده پیک کنسولی نباید از اتباع دولت اخیر بوده یا به استثنای موردی که پیک مزبور از اتباع دولت فرستنده باشد - در قلمرو دولت پذیرنده اقامت دائمی داشته‌باشد.

پیک کنسولی در انجام وظایف خود مورد حمایت دولت پذیرنده خواهد بود. شخص پیک مصون از تعرض می‌باشد و به هیچ نحو نمی‌توان او را توقیف یا زندانی نمود

۶ - دولت فرستنده و مأموریتهای دیپلماتیک و همچنین پستهای کنسولی آن می‌توانند پیکهای کنسولی مخصوص تعیین نمایند - در این مورد نیز مقررات بند ۵ ماده حاضر و مصونیتهای مندرج در آن فقط تا زمانی که پیک مزبور کیسه کنسولی خود را به مقصد می‌رساند - جاری خواهد بود.

۷ - کیسه کنسولی را می‌توان به فرمانده کشتی یا هواپیمای بازرگانی که باید در یک محل ورودی مجاز توقف کند سپرد. فرمانده مزبور باید دارای مدارک رسمی حاکی از تعداد بسته‌های جزء کیسه کنسولی باشد. لیکن وی پیک کنسولی تلقی نخواهد شد.

پست کنسولی می‌تواند متعاقباً ترتیباتی که با مقامات ذیصلاحیت محلی می‌دهد یکی از اعضای خود را برای دریافت مستقیم و آزادانه کیسه کنسولی از شخص فرمانده کشتی یا هواپیما اعزام دارد.

ماده ۳۶ - ارتباط و تماس با اتباع دولت فرستنده.

۱ - به منظور تسهیل انجام وظایف پست کنسولی در مورد اتباع دولت فرستنده.

الف - مأموران کنسولی آزاد خواهند بود که اتباع دولت فرستنده ارتباط برقرار کنند و به آنها دسترسی داشته باشند. اتباع دولت فرستنده نیز در مورد برقراری ارتباط با مأمورین کنسولی دولت متبوع خود و دسترسی داشتن با آنها از همان آزادی برخوردار خواهند بود.

ب - در صورتی که در حوزه کنسولی - یکی از اتباع دولت فرستنده توقیف یا زندانی و یا در انتظار محاکمه بازداشت و یا به هر صورت دیگر توقیف شده باشد مقامات صلاحیتدار دولت پذیرنده بنا به تقاضای ذینفع بدون تأخیر مراتب را به پست کنسولی دولت فرستنده اطلاع خواهند داد. مراسلات و مکاتبات شخص

توقیف یا زندانی یا بازداشت شده خطاب به پست کنسولی بدون تأخیر توسط مقامات مذکور ارسال خواهد شد. مقامات مذکور حقوقی را که شخص ذینفع به موجب این بند داراست - به اطلاع خواهند رسانید.

ج - مأموران کنسولی حق خواهند داشت تبعه دولت فرستنده را که زندانی یا بازداشت یا توقیف شده است ملاقات و با او مذاکره و مکاتبه نمایند و ترتیب نمایندگی قانونی او را بدهند. مأموران کنسولی همچنین حق خواهند داشت هر تبعه دولت فرستنده را که طبق رأی دادگاه در حوزه کنسولی آنها زندانی یا توقیف یا پس از محاکمه بازداشت شده است ملاقات کنند. لیکن هرگاه تبعه دولت فرستنده که زندانی یا توقیف یا بازداشت شده است صریحاً نسبت به اقدام مأموران کنسولی از طرف مخالفت و زرد مأموران کنسولی از این کار خودداری خواهند نمود.

۲ - حقوق مذکور در بند یک این ماده در حدود قوانین و مقررات دولت پذیرنده اعمال خواهد شد. معهداً قوانین و مقررات مزبور باید هدفهایی را که حقوق مندرج در این ماده برای نیل به آن پیش بینی شده - میسر سازد.

ماده ۳۷ - اطلاعات مربوط به فوت و قیمومت و سرپرستی و غرق کشتی و سانحه هوایی.

هرگاه مقامات صلاحیت دار دولت پذیرنده اطلاعات مربوط را در دست داشته باشند موظفند:

الف - در صورت فوت یکی از اتباع دولت فرستنده - مراتب را بدون تأخیر به پست کنسولی که فوت در حوزه آن رخ داده - اطلاع دهند.

ب - در هر مورد که نصب قیم یا سرپرست به نفع تبعه صغیر یا محجور دولت فرستنده مقتضی باشد باید موضوع را بدون تأخیر به پست کنسولی ذیصلاحیت اطلاع دهند. لیکن اجرای قوانین و مقررات دولت پذیرنده در مورد نصب این قیم یا سرپرست محفوظ خواهد ماند.

ج - هرگاه یک کشتی که دارای تابعیت دولت فرستنده است در دریای سرزمین دولت پذیرنده یا در آبهای داخلی آن غرق شود یا به گل بنشیند و همچنین اگر هواپیمایی که نزد دولت فرستنده به ثبت رسیده است در سرزمین دولت پذیرنده دچار سانحه ای گردد باید موضوع را بدون تأخیر به نزدیکترین پست کنسولی محل واقعه اطلاع دهند.

ماده ۳۸ - ارتباط با مقامات دولت پذیرنده.

مأموران کنسولی می توانند در انجام وظایف خود به مقامات زیر رجوع نمایند:

الف - مقامات صلاحیت دار محل حوزه کنسولی خود.

ب - مقامات مرکزی صلاحیت دار دولت پذیرنده تا حدودی که در قوانین و مقررات و عرف دولت پذیرنده یا در موافقتنامه های بین المللی مربوطه مجاز باشد.

ماده ۳۹ - حقوق و عوارض کنسولی.

۱ - پست کنسولی می تواند حقوق و عوارضی را که به موجب قوانین و مقررات دولت فرستنده برای امور کنسولی پیش بینی گردیده در سرزمین دولت پذیرنده دریافت نماید.

۲ - مبالغی که به صورت حقوق و عوارض کنسولی مذکور در بند ۱ ماده حاضر جمع آوری می شود و همچنین رسیدهای مربوط به آن از شمول هر نوع عوارض و مالیات در دولت پذیرنده معاف خواهد بود.

قسمت دوم

تسهیلات - مزایا و مصونیت های مأموران کنسولی کاربری و دیگر اعضای پست

کنسولی

ماده ۴۰ حمایت از مأموران کنسولی.

دولت پذیرنده با مأموران کنسولی رفتار محترمانه ای که در شأن آنها است خواهد داشت و اقدامات لازم برای ممانعت از وارد آمدن لطمه به شخص آزادی و حیثیت آنها اتخاذ خواهد کرد.

ماده ۴۱ - مصونیت شخصی مأموران کنسولی از تعرض.

۱ - مأموران کنسولی را نمی توان مگر در صورت ارتکاب جنایتی بزرگ (درجه یک) و متعاقب تصمیم مقام قضایی صلاحیت دار توقیف یا در انتظار محاکمه بازداشت نمود.

۲ - به استثنای مورد مذکور در بند ۱ ماده حاضر - مأموران کنسولی نمی توان زندانی نمود یا آزادی شخصی آنها را به نحو دیگری محدود ساخت مگر در اجرای یک تصمیم قضایی که جنبه قطعی داشته باشد.

۳ - اگر مأمور کنسولی تحت تعقیب جزایی قرار گیرد باید نزد مقامات صلاحیت دار حاضر شود.

معذک این تعقیب باید با رعایت احترامی که در شأن مقام رسمی مأمور کنسولی است - به عمل آید و جز در مورد مذکور در بند ۱ ماده حاضر تا حد امکان کمتر مانع از انجام وظایف کنسولی او گردد. هنگامی که در شرایط مذکور در بند ۱ این ماده بازداشت مأمور کنسولی ضروری باشد رسیدگی به دعوی اقامه شده علیه او باید هر چه زودتر شروع گردد.

ماده ۴۲ - اعلام موارد توقیف و بازداشت و تعقیب.

در صورت توقیف یا بازداشت یک از کارکنان کنسولی یا تعقیب جزایی علیه او - دولت پذیرنده فوراً موضوع را به رییس پست کنسولی مربوط اطلاع خواهد داد اگر شخص اخیرالذکر خود موضوع این گونه اقدامات قرار گیرد - دولت پذیرنده مراتب را از مجرای دیپلماتیک به اطلاع دولت فرستنده خواهد رسانید.

ماده ۴۳ - مصونیت قضایی.

۱ - مأموران کنسولی و کارمندان کنسولی در مورد اعمالی که در انجام وظایف کنسولی خود به عمل می آورند در برابر مقامات قضایی یا اداری دولت پذیرنده مصونیت قضایی خواهند داشت.

۲ - معذک مقررات بند ۱ ماده حاضر شامل دعوی حقوقی زیر نمی‌شوند:

الف - دعوی حقوقی ناشی از قراردادی که توسط یک مأمور کنسولی کارمند کنسولی منعقد گردیده لکن او قرارداد مزبور را تصریحاً به عنوان نماینده و کارگزار دولت فرستنده منعقد نساخته است.

ب - دعوی حقوقی شخص ثالث در مورد خسارت ناشی از تصادف وسیله نقلیه و کشتی یا هواپیما، در قلمرو دولت پذیرنده.
ماده ۴۴ - الزام به ادای شهادت.

۱ - اعضای پست کنسولی را می‌توان به عنوان شهادت در محاکمات قضایی یا اداری احضار نمود. کارمندان کنسولی و خدمتگزاران نمی‌توانند مگر در موارد مذکور در بند ۳ این ماده از ادای شهادت خودداری کنند. هرگاه مأمور کنسولی از ادای شهادت خودداری کند هیچ نوع اقدام قهری یا مجازات درباره او به عمل نخواهد آمد.

۲ - مقامی که از مأمور کنسولی تقاضای شهادت می‌نماید - باید از مداخله در انجام وظایف او احتراز نماید - مقام فوق‌الذکر می‌تواند در صورت امکان شهادت را در محل اقامت مأمور یا در پست کنسولی استماع یا به صورت شهادت کتبی بپذیرد.

۳ - اعضاء یک پست کنسولی موظف نیستند در مورد اموری که به انجام وظایف آنها ارتباط پیدا می‌کند شهادت داده و مکاتبات و اسناد رسمی مربوط به آن را ارایه دهند و همچنین حق دارند از ادای شهادت به عنوان کارشناس حقوق داخلی دولت فرستنده امتناع ورزند.

ماده ۴۵ - سلب مزایا و مصونیتها

۱ - دولت فرستنده می‌تواند هر یک از مزایا و مصونیت‌های مذکور را در مواد ۴۱ و ۴۳ و ۴۴ را از یک عضو پست کنسولی سلب کند.

۲ - سلب مزایا و مصونیتها در تمام موارد با رعایت مقررات بند ۳ ماده حاضر باید صریح بوده و کتباً به دولت پذیرنده ابلاغ گردد.

۳ - هرگاه مأمور کنسولی یا کارمند کنسولی در خصوص موضوعی اقامه دعوی نماید که طبق ماده ۴۳ می‌تواند در آن موضوع از مصونیت قضایی برخوردار باشد - در این صورت نمی‌تواند در مورد هر گونه دعوی متقابل که مستقیماً با دعوی اصلی مربوط می‌شود به مصونیت قضایی استناد نماید.

۴ - سلب مصونیت قضایی به منظور دادرسی حقوقی یا اداری در حکم سلب مصونیت از اقدامات اجرایی ناشی از حکم دادگاه نخواهد بود. در مورد این گونه اقدامات اجرایی - سلب مصونیت باید جداگانه صورت گیرد.

ماده ۴۶ - معافیت از مقررات ثبت نام بیگانگان و پروانه اقامت

۱ - مأموران و کارمندان کنسولی و اعضاء خانواده آنها که اهل خانه آنها باشند از کلیه تعهدات ناشی از قوانین و مقررات دولت پذیرنده در خصوص ثبت نام بیگانگان و پروانه اقامت معاف خواهند بود.

۲ - معذک مقررات بند ۱ ماده حاضر شامل یک کارمند کنسولی که کارمند دائمی دولت فرستنده نبوده یا در سرزمین دولت پذیرنده به کار خصوصی انتفاعی اشتغال دارد و همچنین شامل اعضای خانواده او نخواهد بود.

ماده ۴۷ - معافیت از پروانه کار

۱ - اعضاء پست کنسولی در مورد خدماتی که برای دولت فرستنده انجام می‌دهند از هر گونه الزامات مربوط به پروانه کار که به موجب قوانین و مقررات دولت پذیرنده درباره استخدام کارکنان بیگانه وضع می‌گردد - معاف خواهند بود.

۲ - خدمتکاران شخصی مأموران کنسولی و کارمندان کنسولی نیز اگر دولت قلمرو پذیرنده به هیچ گونه کار انتفاعی اشتغال نداشته باشند از الزامات مذکور در بند ۱ ماده حاضر معاف خواهند بود.

ماده ۴۸ - معافیت از مقررات بیمه اجتماعی

۱ - تحت مقررات بند ۳ ماده حاضر اعضا پست کنسولی در مورد خدماتی که برای دولت فرستنده انجام می‌دهند و همچنین اعضاء خانواده آنها که اهل خانه آنها باشند از مقررات بیمه اجتماعی که ممکن است در سرزمین دولت پذیرنده مجری باشد - معاف خواهند بود.

۲ - معافیت مقرر در بند ۱ ماده حاضر شامل خدمتکاران شخصی که منحصراً در استخدام اعضای پست کنسولی هستند نیز می‌گردد - مشروط بر آن که:

الف - خدمتکاران مذکور تابعیت دولت پذیرنده را نداشته یا در سرزمین آن دولت مقیم باشیم نباشند.

ب - مقررات بیمه‌های اجتماعی دولت فرستنده یا یکی از دولت ثالث در مورد خدمتکاران مذکور اعمال گردد.

۳ - اعضا پست کنسولی باید در مورد اشخاصی که در خدمت آنها هستند و مشمول معافیت مذکور در بند ۲ ماده حاضر نمی‌باشند تکالیف ناشی از مقررات بیمه‌های اجتماعی دولت پذیرنده را که به کار فرمایان تحمیل می‌شود - رعایت نمایند.

۴ - معافیت مذکور در بندهای ۱ و ۲ ماده حاضر مانع از قبول اختیاری و استفاده از مقررات بیمه‌های اجتماعی دولت پذیرنده تا حدودی که مورد قبول این دولت باشد نخواهد بود.

ماده ۴۹ - معافیت مالیاتی

۱ - مأموران کنسولی و کارمندان کنسولی و همچنین اعضاء خانواده آنها که اهل خانه آنها هستند از پرداخت کلیه عوارض و مالیات‌های شخصی یا مالی یا مملکتی یا منطقه‌ای یا شهری جز در موارد زیر معاف خواهند بود.

الف - مالیاتهای غیر مستقیم که معمولاً جزو قیمت کالا یا خدمات محسوب می‌شود.

ب - عوارض و مالیاتهای مربوط به اموال غیر منقول خصوصی واقع در سرزمین دولت پذیرنده با رعایت مقررات ماده ۳۲

ج - مالیات بر ارث و عوارض مربوط به انتقال که از طرف دولت پذیرنده دریافت می‌گردد با رعایت مقررات بند (ب) ماده ۵۱.

د - عوارض و مالیاتهای مأخوذه از درآمدهای شخصی از جمله سود سرمایه حاصل در قلمرو دولت پذیرنده و همچنین مالیات بر سرمایه‌های به‌کاررفته در بنگاههای تجاری یا مالی آن دولت.

ه - مالیات و عوارضی که در قبال انجام خدمات خاص وصول می‌شود.

و - هزینه‌های ثبت و دادرسی و رهن و تمبر با رعایت مقررات ماده ۳۲

۲ - خدمه از پرداخت مالیات و عوارض بابت مزدی که در قبال انجام وظیفه دریافت می‌دارند - معاف می‌باشند.

۳ - اعضاء پست کنسولی که اشخاصی را که دستمزد یا حقوق آنها در سرزمین دولت پذیرنده از مالیات بر درآمد معاف نیست استخدام می‌نمایند - باید تکالیفی را که قوانین و مقررات دولت پذیرنده در مورد دریافت مالیات بر درآمد به عهده کارفرمایان گذارده - رعایت کنند -

ماده ۵۰ - معافیت از حقوق گمرکی و بازرسی گمرکی

۱ - دولت پذیرنده طبق قوانین و مقرراتی که ممکن است وضع نماید ورود اشیاء زیر را با معافیت از حقوق گمرکی و عوارض و سایر هزینه‌های فرعی - جز مخارج انبارداری و باربری و هزینه‌های ناشی از خدمات مشابه - اجازه خواهد داد.

الف - اشیاء مورد استفاده رسمی پست کنسولی.

ب - اشیاء مورد استفاده شخصی مأمور کنسولی و یا اعضاء خانواده او که اهل خانه او هستند از جمله اثاثه‌ای که برای منزل خود لازم دارد. اشیاء مصرفی نباید از مقداری که برای استفاده مستقیم اشخاص ذینفع لازم است تجاوز کند.

۲ - کارمندان کنسولی از مزایا و معافیت‌های مذکور در بند ۱ ماده حاضر در مورد اشیایی که هنگام استقرار اولیه خود وارد می‌کنند برخوردار می‌باشند.

۳ - اثاثه شخصی همراه مأموران کنسولی و اعضاء خانواده آنها که اهل خانه آنها هستند از بازرسی گمرکی معاف خواهد بود مگر این که دلایل جدی دال بر وجود اشیایی در آن که مشمول معافیت‌های مندرج در قسمت (ب) بند ۱ ماده حاضر نیست در دست بوده و یا ورود یا صدور آن اشیاء به موجب قوانین و مقررات دولت پذیرنده ممنوع یا مشمول قوانین و مقررات قرنطینه باشد.

این بازرسی در حضور مأمور کنسولی یا عضو ذینفع خانواده او به عمل خواهد آمد.

ماده ۵۱ - ماترک عضو پست کنسولی یا عضو خانواده او.

در صورت فوت عضو پست کنسولی یا عضوی از خانواده او که اهل خانه او باشد دولت پذیرنده ملزم است:

الف - خروج اموال منقول متوفی را به استثنای اموال منقولی که در قلمرو دولت پذیرنده تحصیل شده و در زمان فوت او ممنوع‌الصدور بوده است اجازه دهد.

ب - از اموال منقولی که وجود آن در قلمرو دولت پذیرنده صرفاً به نسبت حضور متوفی در آنجا به عنوان عضو پست کنسولی یا عضو خانواده یک عضو پست کنسولی بوده حقوق و عوارض مملکتی یا منطقه‌ای یا شهری مربوط به ارث و انتقال اخذ نخواهد کرد.

ماده ۵۲ - معافیت از خدمات و کمکهای شخصی.

دولت پذیرنده اعضاء پست کنسولی و اعضاء خانواده آنها را که اهل خانه آنها هستند از انجام خدمات شخصی و خدمات عمومی به هر صورت و شکل و الزامات نظامی از قبیل مصادره و بیگاری و اسکان افراد نظامی معاف خواهد داشت.

ماده ۵۳ - آغاز و پایان مزایا و مصونیت‌های کنسولی.

۱ - هر عضو پست کنسولی به مجرد ورود به سرزمین دولت پذیرنده جهت تصدی مأموریت خود یا اگر قبلاً در سرزمین آن دولت باشد - از لحظه‌ای که در پست کنسولی مربوط شروع به انجام وظیفه می‌کند - از مزایا و مصونیت‌های مذکور در این کنوانسیون بهره‌مند خواهد شد. ۲ - اعضاء خانواده یک عضو پست کنسولی که اهل خانه او هستند و همچنین خدمتکاران شخصی او از تاریخی که عضو پست کنسولی نامبرده بر طبق مقررات بند یک ماده حاضر از مزایا و مصونیت برخوردار شده یا از تاریخ ورود آنها به سرزمین دولت پذیرنده یا از تاریخی که آنها جزو اعضای خانواده یا جزو خدمتکاران شخصی عضو پست کنسولی مزبور درآمده‌اند (هر تاریخی که مؤخر باشد) از مزایا و مصونیت‌های مذکور در این کنوانسیون بهره‌مند خواهند شد.

۳ - وقتی که مأموریت عضو پست کنسولی پایان می‌یابد مزایا و مصونیت‌های او و اعضاء خانواده او که اهل خانه وی هستند و همچنین خدمتکاران شخصی او از لحظه‌ای که شخص مربوط سرزمین دولت پذیرنده را ترک می‌کند یا پس از انقضای مهلت مناسبی که بدین منظور به او داده شده است (هر تاریخی که مقدم باشد) طبیعتاً قطع خواهد شد. لیکن این مزایا و مصونیت‌ها حتی در صورت وجود منازعات مسلحانه تا این مواعد ادامه خواهد داشت.

مزایا و مصونیت‌های اشخاص مذکور در بند ۲ ماده حاضر از تاریخی که آنها دیگر اهل خانه عضو پست کنسولی نباشند یا از خدمت او بر کنار شوند قطع می‌گردد معذک بدیهی است که اگر این اشخاص قصد داشته باشند سرزمین دولت پذیرنده را ظرف مهلت مناسبی پس از تاریخ مزبور ترک کنند مزایا و مصونیت‌های ایشان تا زمان عزیمت ادامه خواهد یافت.

۴ - معهداً مصونیت قضایی نسبت به اعمالی که مأمور کنسولی یا کارمند کنسولی در اجرای وظایف خود انجام داده - بدون محدودیت زمانی همچنان ادامه خواهد یافت.

۵ - در صورت فوت یک عضو پست کنسولی - اعضاء خانواده او که اهل خانه او هستند همچنان از مزایا و مصونیت‌های اعطاء شده به آنها تا وقتی که سرزمین دولت پذیرنده را ترک کنند یا تا انقضای مهلت مناسبی که بدین منظور به آنها داده شده است (هر تاریخی که مقدم باشد) بهره‌مند خواهند بود.

ماده ۵۴ - تکالیف دولت‌های ثالث.

۱ - اگر مأمور کنسولی قصد تصدی پست یا مراجعت به محل مأموریت خود یا برای مراجعت به قلمرو دولت فرستنده از سرزمین دولت ثالثی که در صورت لزوم برای او رواید صادر نموده عبور می‌کند یا در آنجا حضور دارد دولت ثالث کلیه مصونیت‌های مذکور در سایر مواد این کنوانسیون را که برای تأمین عبور یا بازگشت مأمور کنسولی لازم باشد به او اعطاء خواهد نمود.

- همین مقررات از طرف دولت ثالث در مورد اعضای خانواده مأمور کنسولی که اهل خانه او هستند و مزایا و مصونیتها بهره‌مندند و همراه مأمور کنسولی می‌باشند یا برای پیوستن به او یا مراجعت به سرزمین دولت فرستنده جداگانه مسافرت می‌کنند اعمال خواهد شد.
- ۲ - دولتهای ثالث نباید در شرایط مشابه آن چه در بند اول ماده حاضر مقرر است عبور سایر اعضای پست کنسولی یا اعضای خانواده آنها را که اهل خانه آنها هستند از سرزمین خود دچار اشکال سازند.
- ۳ - دولتهای ثالث نسبت به مکاتبات و سایر ارتباطات رسمی از جمله پیامهای "کد" و رمز که از خاک آنها می‌گذرد همان آزادی و حمایتی را اعطاء خواهند کرد که دولت پذیرنده طبق این کنوانسیون ملزم به رعایت آن است و نسبت به پیکهای کنسولی که در صورت لزوم روادید تحصیل کرده‌اند و نسبت به کیسه‌های کنسولی عبوری همان مصونیت از تعرض و حمایتی را که دولت پذیرنده طبق این کنوانسیون ملزم به رعایت آن است - اعطاء خواهند کرد.
- ۴ - تکالیف دولتهای ثالث طبق بندهای ۱ و ۲ و ۳ ماده حاضر همچنین نسبت به اشخاص مذکور در این بندها و ارتباطات رسمی و کیسه‌های کنسولی نیز که به علت "فورس ماژور" در سرزمین دولت ثالث می‌باشد، مجری خواهد بود.
- ماده ۵۵ - احترام به قوانین و مقررات دولت پذیرنده.
- ۱ - کلیه اشخاصی که از مزایا و مصونیتها بهره‌مند می‌باشند بدون آن که به مزایا و مصونیتهای آنان لطمه‌ای وارد آید مکلفند قوانین و مقررات دولت پذیرنده را محترم شمرده و از مداخله در امور داخلی آن دولت خودداری کنند.
- ۲ - اماکن کنسولی طوری مورد استفاده قرار خواهد گرفت که با انجام وظایف کنسولی مغایر نباشد.
- ۳ - مقررات بند ۲ ماده حاضر مانع از آن نخواهد بود که دفاتر سازمانها یا آژانسهای دیگر در قسمتی از بناهایی که اماکن کنسولی در آن قرار دارد مستقر گردد مشروط بر آن که اماکنی که به این امور اختصاص داده می‌شود از اماکن مورد استفاده پست کنسولی مجزا باشد. در این صورت از لحاظ این کنوانسیون دفاتر مزبور به عنوان قسمتی از اماکن کنسولی تلقی نخواهد شد.
- ماده ۵۶ - بیمه خسارات وارده به شخص ثالث.
- اعضای پست کنسولی باید خود را با الزامات قوانین و مقررات دولت پذیرنده در مورد بیمه خسارات وارده به شخص ثالث ناشی از استفاده از وسیله نقلیه زمینی و کشتی یا هواپیما منطبق سازند.
- ماده ۵۷ - مقررات خاص درباره اشتغال به امور خصوصی انتفاعی.
- ۱ - مأموران کنسولی کاربری نباید در سرزمین دولت پذیرنده مبادرت به فعالیت حرفه‌ای یا تجارتي به قصد انتفاع شخصی به نمایند.
- ۲ - مزایا و مصونیتهای مذکور در این فصل به اشخاص زیر اعطاء نخواهد شد:
- الف - کارمندان کنسولی یا خدمه کنسولگری که در قلمرو دولت پذیرنده یا مشاغل خصوصی انتفاعی اشتغال دارند.
- ب - اعضاء خانواده یکی از اشخاص مذکور در قسمت الف این بند یا خدمتکاران شخصی او.
- ج - اعضاء خانواده عضو پست کنسولی که خود آنها در قلمرو دولت پذیرنده به مشاغل خصوصی انتفاعی اشتغال دارند.
- فصل سوم - رژیم مربوط به مأموران کنسولی افتخاری و پستهای کنسولی که تحت ریاست این قبیل مأموران است
- ماده ۵۸ - مقررات عمومی مربوط به تسهیلات و مزایا و مصونیتها
- ۱ - مواد ۲۸ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷ - ۳۸ - ۳۹ و بند ۳ ماده ۵۴ و بندهای ۲ و ۳ ماده ۵۵ در مورد پستهای کنسولی که ریاست آنها بامأموران کنسولی افتخاری است مجری خواهد بود. به علاوه تسهیلات و مزایا و مصونیتهای این قبیل پستهای کنسولی بر طبق مواد ۵۹ - ۶۰ - ۶۱ و ۶۲ خواهد بود.
- ۲ - مواد ۴۲ و ۴۳ و بند ۳ ماده ۴۴ و مواد ۴۵ و ۵۳ و بند ۱ ماده ۵۵ در مورد مأموران کنسولی افتخاری مجری می‌باشد. تسهیلات و مزایا و مصونیتهای این قبیل مأموران کنسولی بر طبق مواد ۶۳ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۶ و ۶۷ خواهد بود.
- ۳ - مزایا و مصونیتهای مذکور در کنوانسیون حاضر به اعضای خانواده مأمور کنسولی افتخاری و یا به اعضای خانواده کارمند کنسولی شاغل در یک پست کنسولی که در رأس آن مأمور کنسولی افتخاری قرار دارد تعلق نخواهد گرفت.
- ۴ - مبادله کیسه‌های کنسولی بین دو پست کنسولی واقع در سرزمین‌های دو دولت مختلف که ریاست آنها با مأموران کنسولی افتخاری است بدون رضایت دو دولت پذیرنده مجاز نخواهد بود.
- ماده ۵۹ - حمایت از اماکن کنسولی
- دولت پذیرنده اقدامات لازم را به عمل خواهد آورد که اماکن پست کنسولی تحت ریاست مأمور کنسولی افتخاری حمایت گردیده و مورد تجاوز یا خسارت قرار نگرفته و آرامش و شئون آن متزلزل نگردد.
- ماده ۶۰ - معافیت اماکن کنسولی از مالیات
- ۱ - اماکن پست کنسولی که ریاست آن با مأمور کنسولی افتخاری و در مالکیت یا اجازه دولت فرستنده است از پرداخت کلیه مالیاتها و عوارض مملکتی یا منطقه‌ای یا شهری معاف خواهد بود مگر آن که دریافت این مالیاتها یا عوارض در ازاء خدمات خاص باشد.
- ۲ - در صورتی که طبق قوانین و مقررات دولت پذیرنده پرداخت این مالیاتها و عوارض به عهده شخصی باشد که با دولت فرستنده معامله می‌کند معافیت مالیاتی موضوع بند ۱ ماده حاضر منتفی خواهد بود.
- ماده ۶۱ - مصونیت بایگانی و اسناد کنسولی از تعرض

بایگانی و اسناد پست کنسولی که ریاست آن با مأمور کنسولی افتخاری است در هر زمان و در هر مکان از تعرض مصون خواهد بود مشروط بر آن که از اوراق و اسناد دیگر و مخصوصاً از مکاتبات خصوصی رییس پست کنسولی و هر شخص دیگری که با او کار می‌کند و همچنین از اموال و کتب و اسناد مربوط به حرفه یا کسب و کار آنها مجزا باشد.

ماده ۶۲ - معافیت از حقوق و عوارض گمرکی.

دولت پذیرنده طبق قوانین و مقرراتی که ممکن است وضع نماید ورود اشیاء زیر را با معافیت از حقوق گمرکی و عوارض و سایر هزینه‌های فرعی جزمخارج انبارداری و باربری و هزینه‌های ناشی از خدمات مشابه اجازه خواهد داد

مشروط بر آن که این اشیاء برای استفاده رسمی پست کنسولی که ریاست آن با مأمور کنسولی افتخاری است - باشد.

علایم و نشان رسمی - پرچم - لوحه سردر ورودی - مهر - کتاب - انتشارات رسمی - اثاثه و لوازم اداره و اشیاء مشابه دیگر که توسط یا بنا به سفارش دولت فرستنده در اختیار پست کنسولی مزبور قرار گرفته باشد.

ماده ۶۳ - تعقیب جزایی.

اگر مأمور کنسولی افتخاری تحت تعقیب جزایی قرار گیرد باید نزد مقامات صلاحیتدار حاضر شود معهذ این تعقیب باید با رعایت احترامی که در شأن مقام رسمی مأمور کنسولی افتخاری است به عمل آید و در صورتی که ذینفع بازداشت یا زندانی باشد نیز این تعقیب به نحوی صورت گیرد که تا حد امکان کمتر مانع از انجام وظایف کنسولی او گردد. هنگامی که بازداشت مأمور کنسولی افتخاری ضروری باشد رسیدگی به دعوی اقامه شده علیه او باید هر چه زودتر شروع گردد.

ماده ۶۴ - حمایت از مأموران کنسولی افتخاری. دولت پذیرنده وظیفه دارد از مأمور کنسولی افتخاری به نحوی با مقام رسمی او ملازمت دارد حمایت نماید.

ماده ۶۵ - معافیت از مقررات مربوط به ثبت نام بیگانگان و اجازه اقامت مأموران کنسولی افتخاری به استثنای آنهایی که به منظور انتفاع شخصی در قلمرو دولت پذیرنده به فعالیت حرفه‌ای یا تجاری اشتغال دارند از کلیه الزامات مربوط به ثبت نام بیگانگان و پروانه اقامت مقرر در قوانین و مقررات دولت پذیرنده معاف خواهند بود.

ماده ۶۶ - معافیت مالیاتی.

مأمور کنسولی افتخاری نسبت به حقوق و فوق‌العاده‌هایی که در قبال انجام وظایف کنسولی خود از دولت فرستنده دریافت می‌دارد از کلیه عوارض و مالیاتها معاف خواهد بود.

ماده ۶۷ - معافیت از خدمات و کمکهای شخصی.

دولت پذیرنده مأموران کنسولی افتخاری را از انجام کلیه خدمات شخصی و خدمات عمومی به هر صورت و شکل و الزامات نظامی از قبیل مصادره و بیگاری و اسکان افراد نظامی معاف خواهد داشت.

ماده ۶۸ - اختیاری بودن تعیین مأموران کنسولی افتخاری.

هر دولت در اتخاذ تصمیم نسبت به انتصاب یا پذیرش مأموران کنسولی افتخاری مختار و آزاد است.

فصل چهارم مقررات عمومی

ماده ۶۹ - نمایندگان کنسولی که رییس پست کنسولی نیستند:

۱ - هر دولت که در اتخاذ تصمیم نسبت به تأسیس یا پذیرش نمایندگیهای کنسولی زیر نظر نمایندگان کنسولی که از طرف دولت فرستنده به عنوان رییس پست کنسولی تعیین نگردیده است آزاد است.

۲ - شرایطی که تحت آن نمایندگیهای کنسولی مذکور در بند ۱ ماده حاضر می‌توانند به فعالیتهای خود ادامه دهند و همچنین مزایا و مصونیتهای نمایندگان کنسولی که تصدی این نمایندگیها را دارند - از طریق توافق بین دولت فرستنده و دولت پذیرنده تعیین خواهد شد.

ماده ۷۰ - انجام وظایف کنسولی توسط مأموریتهای دیپلماتیک.

۱ - مقررات کنوانسیون حاضر - تا حدودی که مفاد آن مجاز می‌دارد - در مورد انجام وظایف کنسولی توسط مأموریتهای دیپلماتیک نیز مجری خواهد بود.

۲ - اسامی اعضای مأموریت دیپلماتیک که در قسمت کنسولی به کار اشتغال دارند یا به نحوی که انجام وظایف کنسولی مأموریت دیپلماتیک می‌شوند به وزارت امور خارجه دولت پذیرنده یا به مقامی که از طرف آن وزارت تعیین می‌گردد - اطلاع داده خواهد شد.

۳ - مأموریت دیپلماتیک در انجام وظایف کنسولی خود می‌تواند به مقامات زیر رجوع نماید:

الف - مقامات محلی حوزه کنسولی.

ب - مقامات مرکزی دولت پذیرنده مشروط بر آن که این عمل طبق قوانین و مقررات و عرف دولت پذیرنده - یا طبق موافقتنامه‌های بین‌المللی مربوط مجاز باشد.

۴ - مزایا و مصونیتهای اعضای مأموریت دیپلماتیک مذکور در بند ۲ ماده حاضر کماکان طبق مقررات حقوق بین‌الملل درباره روابط دیپلماتیک - تعیین خواهد شد.

ماده ۷۱ - اتباع دولت پذیرنده یا کسانی که در سرزمین آن دولت اقامت دائم دارند.

۱ - مأموران کنسولی که تابعیت دولت پذیرنده را دارند یا در سرزمین آن دولت مقیم دائم هستند فقط نسبت به فعالیتهایی که در اجرای وظایف خود انجام می‌دهند از مصونیت قضایی و مصونیت شخصی و از مزایای مذکور در بند ۳۵ ماده ۴۴ بهره‌مند خواهند گردید - مگر آن که دولت پذیرنده تسهیلات و مزایا و مصونیتهای بیشتری به آنها اعطاء نماید. دولت پذیرنده در خصوص این مأموران کنسولی ملزم به رعایت الزامات مذکور در ماده ۴۲ نیز می‌باشد. در صورتی که

چنین مأمور کنسولی تحت تعقیب جزایی قرار گیرد دادرسی به نحوی انجام خواهد شد که حتی الامکان کمتر مانع انجام وظایف کنسولی گردد - مگر این که مأمور کنسولی بازداشت یا زندانی باشد.

۲ - سایر اعضای پست کنسولی که تابعیت دولت پذیرنده را دارند

یا در سرزمین آن دولت مقیم دائمی هستند و اعضای خانواده آنها همچنین اعضای خانواده مأموران کنسولی مذکور در بند ۱ ماده حاضر از تسهیلات - مزایا و مصونیتها فقط تا حدودی که دولت پذیرنده به آنها اعطاء می نماید - برخوردار خواهند شد.

آن دسته از افراد یک عضو پست کنسولی و خدمتکاران شخصی که تابعیت دولت پذیرنده را دارند یا در سرزمین آن دولت مقیم دائم هستند - از تسهیلات و مزایا و مصونیتها فقط تا حدودی که دولت پذیرنده به آنها اعطاء می نماید - برخوردار خواهند شد.

معذالک دولت پذیرنده باید صلاحیت قضایی خود را در مورد این اشخاص به نحوی اعمال نماید که زیاده از حد مانع انجام وظایف پست کنسولی نگردد.
ماده ۷۲ - عدم تبعیض

۱ - دولت پذیرنده در اجرای مقررات کنوانسیون حاضر بین دولتها تبعیضی روا نخواهد داشت.

۲ - معذالک موارد ذیل تبعیض تلقی نخواهد شد:

الف - این که دولت پذیرنده یکی از مقررات کنوانسیون حاضر را به علت آن که در خاک دولت فرستنده نسبت به پستهای کنسولی او در این مورد محدودیت قائل شده اند - به طور محدود اجراء کند.

ب - این که دولتهایی بنا بر عرف و عادات و یا از طریق معاهده مزایایی مناسبتر از آن چه در کنوانسیون حاضر قید گردیده است - متقابلاً به یکدیگر اعطاء نمایند.

ماده ۷۳ - رابطه بین کنوانسیون حاضر و سایر موافقتنامه های بین المللی.

۱ - مقررات کنوانسیون حاضر لطمه ای به سایر موافقتنامه های بین المللی لازم الاجراء بین دولتهای طرف آن موافقتنامه ها وارد نخواهد ساخت.

۲ - هیچ یک از مقررات کنوانسیون حاضر مانع از آن نخواهد بود که دولتها موافقتنامه های بین المللی در تأیید یا تکمیل یا توسعه و یا بسط قلمرو اجرائی مقررات آن منعقد نمایند.

فصل پنجم - مقررات نهایی

ماده ۷۴ - امضاء کنوانسیون حاضر برای امضاء کلیه دول عضو سازمان ملل متحد یا یک سازمان تخصصی و نیز هر دولتی که طرف اساسنامه دیوان

بین المللی دادگستری است و هر دولت دیگری که از طرف مجمع عمومی سازمان ملل متحد جهت الحاق به کنوانسیون حاضر دعوت شود - به قرار ذیل مفتوح خواهد بود:

تا ۳۱ اکتبر ۱۹۶۳ در وزارت امور خارجه دولت جمهوری فدرال اتریش و از آن پس تا ۳۱ دسامبر ۱۹۶۴ در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک.

ماده ۷۵ - تصویب

این کنوانسیون به تصویب خواهد رسید و اسناد تصویب آن به دبیر کل سازمان ملل متحد تسلیم خواهد شد.

ماده ۷۶ - الحاق

کنوانسیون حاضر برای الحاق هر دولتی که جزء یکی از چهار طبقه مذکور در ماده ۷۴ باشد مفتوح خواهد بود. اسناد الحاق به دبیر کل سازمان ملل متحد تسلیم خواهد شد.

ماده ۷۷ - لازم الاجراء شدن

۱ - کنوانسیون حاضر سی روز پس از تاریخ تسلیم بیست و دومین سند تصویب یا الحاق به دبیر کل سازمان ملل متحد - لازم الاجراء خواهد شد.

۲ - کنوانسیون حاضر در مورد هر یک از دولتهایی که پس از تاریخ تسلیم بیست و دومین سند تصویب یا الحاق آن را تصویب می نمایند یا به آن ملحق می شوند سی روز پس از تسلیم سند تصویب یا الحاق آن دولت لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۷۸ - اعلامیه های دبیر کل سازمان ملل متحد

دبیر کل سازمان ملل متحد مراتب زیر را به تمام دولتهایی که جزو یکی از چهار طبقه مذکور در ماده ۷۴ باشند - اطلاع خواهد داد.

الف - امضاء کنوانسیون حاضر از طرف دولتها و تسلیم اسناد تصویب یا الحاق طبق مواد ۷۴ و ۷۵ و ۷۶.

ب - تاریخی که کنوانسیون حاضر به موجب ماده ۷۷ لازم الاجراء خواهد گردید.

ماده ۷۹ - متون معتبر

نسخه اصلی کنوانسیون حاضر - که متون انگلیسی - چینی - اسپانیولی - فرانسه - روسی آن متساویاً معتبر است به دبیر کل سازمان ملل متحد - تسلیم خواهد شد. دبیر کل رونوشت های گواهی شده و مطابق با اصل آن را به تمام دول مشمول یکی از چهار طبقه مذکور در ماده ۷۴ ارسال خواهد داشت.

بنا به مراتب - نمایندگان تام الاختیار امضاءکننده زیر که از طرف دول متبوع خود دارای اختیارات لازم می باشند - کنوانسیون حاضر را امضاء نمودند.

وین به تاریخ بیست و چهارم آوریل یک هزار و نهصد و شصت و نه.

کنوانسیون فوق مشتمل بر یک مقدمه و هفتاد و نه ماده منضم به قانون کنوانسیون وین درباره روابط کنسولی می باشد.

رئیس مجلس شورای ملی - عبدالله ریاضی

پروتکل اختیاری مربوط به حل اجباری اختلافات

دول طرف این پروتکل و کنوانسیون وین درباره روابط کنسولی مصوب کنفرانس سازمان ملل متحد منعقد در وین از ۴ مارس تا ۲۲ آوریل ۱۹۶۳ که از این پس "کنوانسیون" نامیده خواهد شد.

با اظهار تمایل به توسل به قضاوت اجباری دیوان دادگستری بین‌المللی تا آنجا که به آنها مربوط است برای حل کلیه اختلافات ناشی از تفسیر یا اجرای "کنوانسیون" مگر آن که در مهلت تحویل معقول راه حل دیگری مورد توافق مشترک قرار گرفته باشد - نسبت به مقررات زیر توافق نمودند: ماده ۱ - اختلافات ناشی از تفسیر یا اجرای "کنوانسیون" در صلاحیت اجباری دیوان بین‌المللی دادگستری می‌باشد - هر دولت طرف اختلاف وامضاءکننده این پروتکل می‌تواند به وسیله دادخواست اختلافات را در دیوان طرح نماید.

ماده ۲ - طرفین می‌توانند ظرف مدت دو ماه بعد از اعلام وجود اختلاف به یکدیگر با توافق مشترک به جای دیوان دادگستری بین‌المللی موضوع را به یک محکمه داوری ارجاع نمایند. در خاتمه این مهلت هر یک از طرفین می‌توانند اختلافات را ضمن دادخواستی در دیوان طرح کنند. ماده ۳ - ۱ - طرفین همچنین می‌توانند در عرض همان دو ماه مهلت مشترکاً توافق کنند که قبل از رجوع به دیوان دادگستری بین‌المللی متوسل به سازش گردند.

۲ - کمیسیون سازش تا پنج ماه پس از تاریخ تشکیل باید توصیه‌های خود را تسلیم نماید. اگر توصیه‌های مزبور در عرض دو ماه از تاریخ اعلام موردقبول طرف‌های اختلاف قرار نگیرد - هر یک از طرفین می‌توانند موضوع مورد اختلاف را ضمن تسلیم دادخواستی در دیوان طرح نمایند. ماده ۴ - دولت‌های طرف تعهد "کنوانسیون" و پروتکل اختیاری مربوط به تحصیل تابعیت و پروتکل حاضر می‌توانند اعلام دارند که مقررات این پروتکل شامل اختلافات ناشی از تفسیر یا اجرای پروتکل اختیاری مربوط به تحصیل تابعیت نیز خواهد شد. اعلامیه‌های مربوط به این موضوع به اطلاع دبیر کل سازمان ملل متحد خواهد رسید.

ماده ۵ - پروتکل حاضر برای امضاء کلیه دولت‌های طرف کنوانسیون به طریق زیر مفتوح خواهد بود:

تا ۳۱ اکتبر ۱۹۶۳ در وزارت امور خارجه دولت فدرال اتریش و پس از آن تا ۳۱ مارس ۱۹۶۴ در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک.

ماده ۶ - پروتکل حاضر به تصویب خواهد رسید و اسناد تصویب به دبیر کل سازمان ملل متحد تسلیم خواهد شد.

ماده ۷ - پروتکل حاضر برای الحاق کلیه دولت‌هایی که به کنوانسیون بپیوندند مفتوح خواهد بود. اسناد الحاق به دبیر کل سازمان ملل متحد تسلیم خواهد شد.

ماده ۸ - ۱ - پروتکل حاضر از روزی که "کنوانسیون" لازم‌الاجراء می‌شود یا سی روز پس از تسلیم دومین سند تصویب یا الحاق به پروتکل به دبیر کل سازمان ملل متحد - هر کدام مؤخر باشد لازم‌الاجراء خواهند بود.

۲ - برای دولتی که این پروتکل را بعد از لازم‌الاجراء شدن طبق بند ۱ این ماده تصویب نماید یا بدان ملحق گردد پروتکل سی روز بعد از تاریخ تسلیم سند تصویب یا الحاق - لازم‌الاجراء می‌شود.

ماده ۹ - دبیر کل سازمان ملل متحد مراتب زیر را به اطلاع دولت‌هایی که ممکن است به "کنوانسیون" بپیوندند - خواهد رسانید:

الف - امضاء پروتکل حاضر از طرف دول و تسلیم اسناد تصویب یا الحاق بر طبق مواد ۵ و ۶ و ۷.

ب - اعلامیه‌هایی که طبق ماده ۴ پروتکل حاضر صادر می‌گردد.

ج - تاریخی که پروتکل حاضر طبق ماده هشتم لازم‌الاجراء می‌شود.

ماده ۱۰ - نسخه اصلی پروتکل حاضر که متن‌های انگلیسی - چینی، اسپانیولی - فرانسه و روسی آن متساویاً معتبر می‌باشد به دبیر کل سازمان ملل متحد سپرده خواهد شد و دبیر کل رونوشت‌های مطابق با اصل گواهی شده‌ای برای کلیه دولت‌های مذکور در ماده ۵ خواهد فرستاد.

بنا به مراتب نمایندگان تام‌الاختیار امضاءکننده زیر که از طرف دولت‌های متبوع خود دارای اختیارات لازم می‌باشند - پروتکل حاضر را امضاء نمودند.

وین بیست و چهارم آوریل یک هزار و سیصد و شصت و سه.

پروتکل فوق مشتمل بر یک مقدمه و ده ماده منضم به قانون کنوانسیون وین درباره روابط کنسولی می‌باشد.

رئیس مجلس شورای ملی - عبدالله ریاضی

پروتکل اختیاری مربوط به تحصیل تابعیت

دو طرف این پروتکل و کنوانسیون وین درباره روابط کنسولی مصوب کنفرانس ملل متحد منعقد در وین از ۴ مارس تا ۲۲ آوریل ۱۹۶۳ که از این

پس "کنوانسیون" نامیده خواهد شد.

با اظهار تمایل نسبت به برقراری اصول و مربوط به تحصیل تابعیت از طرف امضاء پست‌های کنسولی خود و بستگان آنها که اهل خانه او هستند درباره مقررات زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - از لحاظ پروتکل حاضر اصطلاح "اعضاء پست کنسولی" همان مفهوم جزء از بند ۱ ماده اول "کنوانسیون" را دارد یعنی شامل "مأموران کنسولی و

کارمندان کنسولی و خدمه کنسولگری" خواهد بود.

ماده ۲ - امضاء پست کنسولی که تابعیت دولت پذیرنده را ندارند و بستگان آنها که اهل خانه آنها می‌باشند تابعیت دولت پذیرنده را صرفاً به سبب مقررات قانونی آن دولت به دست نخواهند آورد.

ماده ۳ - پروتکل حاضر برای امضاء کلیه دولت‌هایی که به "کنوانسیون" می‌پیوندند به طریق زیر مفتوح خواهد بود.

تا ۳۱ اکتبر ۱۹۶۳ در وزارت امور خارجه دولت فدرال اتریش و پس از آن تا ۳۱ مارس ۱۹۶۴ در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک.

ماده ۴ - پروتکل حاضر به تصویب خواهد رسید و اسناد تصویب آن به دبیر کل سازمان ملل متحد تسلیم خواهد شد.

- ماده ۵ - پروتکل حاضر برای کلیه دولتهایی که به "کنوانسیون" می‌پیوندند مفتوح خواهد بود. اسناد الحاق به دبیر کل سازمان ملل متحد تسلیم خواهد شد.
- ماده ۶ - ۱ - پروتکل حاضر از روزی که "کنوانسیون" لازم‌الاجراء می‌شود یا سی روز پس از تسلیم دومین سند تصویب یا الحاق به پروتکل به دبیر کل سازمان ملل متحد هر کدام مؤخر باشد لازم‌الاجراء خواهد بود.
- ۲ - برای دولتی که پروتکل حاضر را بعد از لازم‌الاجراء شدن طبق بند ۱ این ماده تصویب نماید یا بدان ملحق گردد - پروتکل سی روز بعد از تاریخ تسلیم سند تصویب یا الحاق لازم‌الاجراء می‌شود.
- ماده ۷ - دبیر کل سازمان ملل متحد مراتب زیر را به اطلاع دولتهایی که ممکن است به "کنوانسیون" بپیوندند خواهد رسانید:
- الف - امضاء پروتکل حاضر از طرف دول و تسلیم اسناد تصویب یا الحاق طبق مواد ۳ و ۴ و ۵.
- ب - تاریخی که پروتکل حاضر طبق ماده ششم لازم‌الاجراء می‌شود.
- ماده ۸ - نسخه اصلی پروتکل حاضر که متن‌های انگلیسی - چینی - اسپانیولی - فرانسه و روسی آن متساویاً معتبر می‌باشد به دبیر کل سازمان ملل متحد سپرده خواهد شد و دبیر کل رونوشت‌های مطابق با اصل گواهی شده‌ای برای کلیه دولتهای مذکور در ماده ۳ ارسال خواهد داشت.
- بنا به مراتب نمایندگان تام‌الاختیار امضاءکننده زیر که از طرف دولتهای متبوع خود دارای اختیارات لازم می‌باشد این پروتکل را امضاء نمودند.
- وین بیست و چهارم آوریل یک هزار و سیصد و شصت و سه.
- پروتکل فوق مشتمل بر یک مقدمه و هشت ماده منضم به قانون کنوانسیون وین درباره روابط کنسولی می‌باشد.
- رییس مجلس شورای ملی - عبدالله ریاضی